

Op de deur wordt niet geklopt!

een hilarische komedie

door

Davy Leers & Gunther Ceuppens

OPGELET !

Dit stuk is auteursrechtelijk beschermd bij ALMO bvba. Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet, ... zonder schriftelijke toestemming.

Wanneer je beslist om het theaterstuk te spelen, kan je eenvoudig via [dit formulier](#) een **aanvraag tot opvoering** doen en de nodige **toneelteksten aankopen**.

Het **minimumaantal** te bestellen toneelteksten is gelijk aan de minimumbezetting + 1 exemplaar voor de regisseur. Wanneer dat aantal meer dan 10 is, is het minimum gewoon 10. Uiteraard kan je zoveel toneelteksten bestellen als je wilt.

Goed om weten: toneelgezelschappen die aangesloten zijn bij OPENDOEK krijgen **15% korting!**

Opgelet: als je van een auteur rechtstreeks een digitale tekst hebt ontvangen, is het niet de bedoeling deze tekst zelf te printen en te gebruiken. Dit is bedoeld als **zichtzending**.

! Vergeet geen aangifte te doen van je opvoeringen bij [SABAM](#) of [OPENDOEK](#) !

AUTEURSBUREAU ALMO BVBA

Jan van Rijswijcklaan 282, B-2020 Antwerpen

Telefoon: +32-(0)3/260 68 10

Fax: +32-(0)3/216 95 32

Aanvraag tot opvoering: <https://www.almo.be/theater>

Meer info te verkrijgen via info@almo.be

PERSONAGES

6 spelers

3 H 3 D

Juliette Von Vaerenburg, de dame des huizes

James Bont, de butler

Jean-Jacques, de heer des huizes

Jef, de clochard

Babette, de kokkin

Aurora, de waarzegster

INHOUD

James Bont, de butler des huizes, leidt een luilekker leventje in het kasteel van de overleden baron Heinz van Schweinfurt. Lekker lang uitslapen, een duikje nemen in het zwembad, een heerlijk gastronomisch diner verorberen en dat zonder last van burens, zonder last van pretentieuze vrouwen die de vloer plat lopen en zonder last van blaren aan zijn voeten... tot er op een gegeven dag op de deur wordt geklopt...

DECOR

Locatie: Kasteel op het platteland

We zien een strakke muur achteraan met schilderijen en verborgen luikjes om door te kijken. Het kasteel is voorzien van een inkomdeur met een raampje ernaast. Verder een toegang tot de keuken en de slaapvertrekken. Op het podium staat een sofa met de rugkant naar het publiek en een klein bijzettafeltje voor een drankje. Er is ook een lange dinertafel met stoelen en een moderne retrospeler (vinylplatenspeler) op een bijzettafeltje aanwezig.

EERSTE BEDRIJF

Het doek gaat op. Op het podium staat een sofa met de rugkant naar het publiek. Naast de sofa staat een jardinière tafeltje met een tropische cocktail op. De butler zit in de sofa, maar is wat verscholen voor het publiek. We zien een hand die even roert in de cocktail. Hij neemt de cocktail vast en drinkt ervan. Er volgt een genietende zucht en de cocktail wordt teruggezet. Met een tweede zucht strekt hij zijn armen in de lucht. Daarna wordt er een handdoek over de leuning gezwierd. Vervolgens werpt hij een krant over de leuning. Er volgt ook een Goed Gevoel (tijdschrift).

BUTLER: Oei!

De butler piept over de sofarand. Hij heeft een zonnebril op en kijkt rond waar het tijdschrift ligt. Hij ziet het niet goed liggen en zet daarom de bril in zijn haar. Er volgt een klagende zucht en hij schudt met zijn hoofd. Zijn hoofd verdwijnt terug achter de sofa. Vervolgens staat hij op en gaat het magazine halen. Het publiek merkt dat hij alleen een grappige zwemslip draagt. Hij bladert er wat in, wandelt zachtjes al lezend verder en trekt ondertussen wat grimassen als reactie op de artikels. Op een gegeven ogenblik draait hij het boekje verticaal.

BUTLER: Hola!

Hij trekt grote ogen en bladert snel verder.

BUTLER: (enthousiast) Oh! Ze spelen vandaag Pretty Woman. Dat wordt genieten!

Hij slurpt voldaan nog eens van zijn cocktail en zet deze terug neer. Het boekje legt hij op het tafeltje. Dan zwiert hij zijn handdoek op zijn schouder, zet zijn zonnebril op en gaat het podium af, kant cour. Net als hij weg is, wordt er plots op de deur gebonkt. Hij laat verwonderd zijn hoofd terug zien en zet zijn bril zachtjes op zijn hoofd.

BUTLER: Huh?

Hij sluipt argwanend naar de deur en wil zijn oor tegen de deur leggen om te luisteren. Op dat moment wordt er opnieuw hard gebonkt. De butler schrikt en bekijkt zichzelf in paniek. Hij is wat in paniek en loopt snel het podium af kant cour. Er wordt een derde keer gebonkt. Dan zien we de butler terug. Zijn zonnebril is af en hij heeft een badjas aan.

DAME: Wilt u de deur opendoen?

BUTLER: *(geen antwoord, weet niet wat te doen en loopt tegen flessen die op de vloer liggen)*

DAME: Hallo?!

BUTLER: Miauw... Miauw...

DAME: *(kijkt door het raam)* Ik heb u wel gezien.

BUTLER: *(gromt hoorbaar in zichzelf)*

DAME: Hallo?!

BUTLER: Er is niemand thuis.

DAME: Doe open!

De butler doet met tegenzin al zuchtend de deur op een kier.

BUTLER: We kopen niets aan de deur.

Hij wil de deur sluiten, maar de dame zet haar voet ertussen.

BUTLER: Hela?

Ze duwt de deur verder open. De butler verliest zijn evenwicht en zijn kamerjas valt open.

DAME: Hola?

BUTLER: *(De butler kijkt schichtig rond en doet snel zijn kamerjas terug dicht.)*

Wat heeft dit te betekenen? Wie geeft u het recht om hier binnen te vallen?

DAME: Ikzelf.

BUTLER: Pardon?

DAME: Ja, ik ben Mademoiselle Juliette Von Vaerenburg.

BUTLER: *geen reactie*

DAME: En wie bent u?

BUTLER: Bont. James Bont. Met een t achteraan.

DAME: *(kijkt rond)* Dat zie ik dat je het bont kunt maken. Heeft u nog geen brief ontvangen?

BUTLER: *(kijkt richting brieven die opgestapeld liggen aan de sofa op de grond en trapt deze snel onder de sofa)* Oh, nee... nee.

DAME: Bent u het hulpje hier?

BUTLER: Hulpje?

DAME: Wel ja, in het contract las ik dat bij het kasteel een butler hoorde.

BUTLER: Bent u zeker?

DAME: Absoluut. *(haalt de akte van het kasteel tevoorschijn)* Hier staat het omschreven.

BUTLER: *(leest)* Ach zo. En hoe komt u aan dat contract?

DAME: Van bij de notaris natuurlijk. Ik ben de wettige erfgename van dit kasteel.

BUTLER: Ach zo.

DAME: Ik stel voor dat u hier alles opruimt zodanig mijn kasteel terug leefbaar wordt.

BUTLER: Ja, maar...

DAME: U bent toch de butler?

BUTLER: Wel euh...

DAME: Als u de butler niet bent, maar één of andere clochard, moet ik u vragen om op te hoepelen.

BUTLER: Nee, nee. Ik ben geen clochard. Ik ben de butler.

DAME: Goed. Dan stel ik voor dat u eraan begint. En als u gedaan hebt, dan stel ik voor om u presentabeler te maken.

BUTLER: Ja... Ja...

DAME: Ik ga het kasteel verder inspecteren en vergeet niet mijn spullen naar de slaapkamer te brengen.

BUTLER: Ja... Ja...

DAME: *(wil weggaan, maar draait zich om)* Oh ja, en u mag me aanspreken met Mademoiselle.

BUTLER: Made...

DAME: ...moiselle. Juist. *(gaat af)*

BUTLER: Ja... Ja...

Butler ruimt met tegenzin op, mompelend in zichzelf. Haalt ook een bierbak tevoorschijn vanuit de sofa die met rug naar de zaal staat. Daarna gaat hij af om zich om te kleden. De kokkin komt binnen via de voordeur met boodschappentas.

KOKKIN: *(komt al zingend vrolijk binnen)* James?! James?! Hij zal nog in het zwembad hangen. O, het is hier netjes.

Kokkin gaat fluitend naar de keuken om de boodschappentas weg te brengen en haar jas uit te doen. James komt op slordig aangekleed. Kokkin komt terug uit de keuken.

KOKKIN: Ah, James. Ik heb je Chateau de La Garde, je Prosciuttoham, je salami de Parma, je Barberadruiven, je Camembert, je amuses, les choux à la crèmes et des saucisses de Plop. En vanavond maak ik dan uw plat favori. Vraiment délicieux! Maar... Ben je er niet content mee?

BUTLER: Ja... nee... ja...

KOKKIN: Mais qu'est-ce que c'est maintenant?!

BUTLER: Jawel. Ja. Heel lekker. Je bent tenslotte de beste kok van de hele streek.
Het is alleen...

KOKKIN: Quoi?

BUTLER: We hebben een indringer.

KOKKIN: Un intrus?!

BUTLER: Een echte teef!

KOKKIN: Une chien?

BUTLER: Nee, nee geen hond. Spijtig genoeg. Een vrouw. Maar pas op: geen gewone vrouw. Véeél erger. *(met gebaren)* Een écht irritant, omhooggevallen, 'zie mij hier, ik eis alle aandacht op' – type.

De dame is ondertussen binnengekomen en de kokkin probeert dit met gebaren duidelijk te maken aan de butler. Die gaat echter ongestoord door.

BUTLER: Je kent ze wel. Die denken dat heel de wereld aan hun gat hangt. Kijk, ik ben de échte eigenaar van het kasteel. Oh, ik heb een papiertje bij om dit te bewijzen. Een échte oe...

DAME: *(kucht)*

BUTLER: *(butler heeft het door)* Hoe? Hoe? Dat is de vraag. Hoe kunnen we die mevrouw volledig ten dienste staan? *(draait zich om)* Ah, mevrouw. Ik had u niet gehoord.

DAME: Zwijg al maar, James. *(richt zich tot de kokkin)* Zoals onze attente *(kijkt hem boos aan)* butler hier net aan het vertellen was, ben ik de rechtmatige erfgename van dit kasteel. Mijn naam is...

BUTLER: *(ook met nadruk)* Mademoiselle Juliette Von Vaerenburg.

DAME: Juist, ja. Aangenaam, mevrouw.

BUTLER: Nee, nee. Mademoiselle.

DAME: Hoe, Mademoiselle?

BUTLER: Wel ja, u praat hier wel tegen dé chef de cuisine. Babette hier heeft onlangs nog de maaltijd van onze koning mogen verzorgen en ze heeft 3 Michelinsterren zonder restaurant te hebben.

DAME: Ach zo!

BUTLER: U moet beseffen dat zij diegene is die Sergio Herman de kneepjes van het vak geleerd heeft.

DAME: Die onbeschofte vlegel?

KOKKIN: Zeg... *(wil reageren, maar wordt onderbroken door de butler)*

BUTLER: ... en juist door die onbeschoftheid is hij een topchef geworden!

DAME: Dat gaan we dan eens op de proef stellen.

De kokkin schrikt.

DAME: Tenslotte stroomt er ook edel bloed door mijn aderen.

KOKKIN: En wat u dan gedacht? Een edel dier?

BUTLER: Ver-as euh... verras mademoiselle anders.

DAME: Goed, dat is dan afgesproken. Ik verwacht een topgerech-je om zes uur stipt.

BUTLER: Sex on a plate!

De dame verlaat met kordate stappen het podium.

KOKKIN: Mais quoi alors? Wat is dit?

BUTLER: Rustig, chérie. Alles op zijn tijd. Ga jij nu maar een lekker gerecht-je maken in je atelier. Ik zorg wel voor de rest. *(Hij slaat haar op haar achterwerk.)*

De kokkin vertrekt. De butler richt zich naar het publiek. Hij vouwt zijn handen tegen elkaar en tokkelt met een onheilspellende lach zijn vingers tegen elkaar. De butler draait zich om en gaat kordaat het podium af.

Het is ondertussen zes uur. Avondbelichting. De kokkin komt terug op en zet vioolmuziek op via de platenspeler. Samen met de butler dekken ze de tafel en zetten ze er een fles wijn koel. Als de kokkin weg is, verandert de butler de muziek in een stevig hardrocknummer.

De dame komt binnen en roept.

DAME: Wat een lawaai is dat hier? James?!

BUTLER: U riep, Mademoiselle?

DAME: Zet dat lawaai onmiddellijk af!

BUTLER: Maar dat zijn de *(benoemt de muziekgroep)*.

DAME: Dat is kattengejank.

BUTLER: Maar Mademoiselle, dat is om er stevig in te vliegen zodat alles goed kan corseren.

DAME: Ik krijg er migraine van. Zet dat af!

Butler gaat naar de platenspeler om hem uit te zetten. Zodra de muziek uit staat, komt de kokkin op.

KOKKIN: Oh Mademoiselle, u zit nog niet aan de table?

DAME: *(dame wrijft over haar slapen)*

KOKKIN: Voelt u zich wel goed, Mademoiselle?

DAME: Ja, het gaat wel.

KOKKIN: Gaat u even zitten. Ik zal al une soupe minestrone brengen. Dat zal u deugd doen.

DAME: Dank u.

Butler legt sierlijk de servette neer op haar schoot.

BUTLER: Een glaasje wijn, Mademoiselle?

DAME: Hij is toch wel niet te sterk, anders breekt mijn migraine door.

Butler proeft achter haar rug. De wijn is duidelijk sterk. Hij drinkt met regelmaat van de fles.

BUTLER: *(hees)* Hij is zeker niet te sterk, Mademoiselle.

DAME: U krijgt toch geen verkoudheid? Want het laatste wat ik wil, is nu ziek worden.

Kokkin komt met soep op.

BUTLER: Helemaal niet. Ik zal iets rustiger opzetten voor u.

KOKKIN: Voila, Mademoiselle. Une soupe minestrone. Bon appétit!

De butler houdt haar in het oog. Als de dame wil eten, zet hij de hardrockmuziek keihard op zodat ze schrikt en op haar kledij morst.

BUTLER: *(overdreven)* Excuseer, Mademoiselle. *(zet de platenspeler eerst uit)*
Gevoelige naald.

DAME: Mijn kleding.

BUTLER: *(gaat de dame helpen met de servette)*

DAME: Laat maar. Oh, ik ga een ander kleding aantrekken.

Als de dame weg is, voegt de butler veel zout toe aan de soep.

KOKKIN: Et c'est bon, Mademoiselle? Oei, waar is ze? Wat doe jij op haar plaats?

BUTLER: Oh, voorproeven.

KOKKIN: Ze komt toch nog terug? Want ik heb een ganse menu op le feu staan.

BUTLER: Euh...tuurlijk, maak het maar verder klaar. Het zal wel op geraken.

De kokkin kijkt verdacht achterna voor ze verdwijnt in haar keuken. De butler drinkt van de wijn en geniet van het rustige moment. De dame komt op met haar nieuw kledingstuk en merkt dat de butler op haar plaats zit.

BUTLER: *(veert recht en zegt met hese stem)* Oh, ik hield uw plaats warm, Mademoiselle.

De butler schuift de stoel van de dame achteruit zodat zij kan gaan zitten. De butler blijft grinnikend bij haar staan. De dame begint van de soep te eten.

DAME: *(spuugt)* Bah, dat is zout!

BUTLER: Nee, nee. Dat is minestrone.

DAME: Dat is slecht!

BUTLER: Dat is maar van de eerste lepel, je moet daar aan wennen. Enkele lepels dooreten en je wilt niets anders.

DAME: Is dat zo?

BUTLER: Absoluut. De vorige eigenaar was er verzot op.

De dame probeert een tweede lepel. Je ziet aan haar gezicht dat ze het vies vindt. Ze drinkt een goede slok wijn na elke lepel achterna. De butler vult de wijn van de dame tijdig aan.

BUTLER: En? Lekker niet?

DAME: Apart.

De butler roept de kokkin door met zijn handen te klappen. Butler begint af te ruimen. Kokkin komt op met de hoofdschotel.

KOKKIN: Ah, Mademoiselle. Ik zie dat u alles op heeft. Dan heeft het u goed gesmaakt?

DAME: Wel euh...

KOKKIN: Vond u het niet lekker?

DAME: Het was... apart.

De kokkin is hier niet blij mee en kijkt naar de butler. Die rolt met zijn ogen en haalt zijn schouders op en brengt de vuile vaat weg. De kokkin presenteert wat bruut het hoofdgerecht.

KOKKIN: Ragoût de cerfeuil avec des légumes vaporisé et des aïelles et du pommes duchesse.

Kokkin af. De dame kijkt wat verdwaasd. Er wordt op de deur geklopt.

DAME: James! Er wordt op de deur geklopt.

De butler komt niet. Er wordt opnieuw geklopt.

DAME: James! Er wordt op de deur geklopt!

BUTLER: *(in de coulissen)* Ik kom niet.

DAME: Hoe? Jij komt niet?!

BUTLER: Op de deur wordt niet geklopt! Hier wordt gebeld!

Er wordt harder op de deur gebonsd.

DAME: James! *(ze zucht en opent zelf de deur)*

JEAN: Amai, dat duurt hier nogal. Dat gaat moeten veranderen in de toekomst.

DAME: Maar...

JEAN: Hier. *(geeft zijn jas aan de dame)*

DAME: Maar...

JEAN: Ah, het eten staat toch al klaar. Dat maakt het goed. *(gaat zitten)* Ik mag toch hopen dat het om een kwaliteitsvolle wijn gaat. *(proeft)*

DAME: Wel...

JEAN: Ja, valt mee. *(begint te eten)*

DAME: Meneer!

JEAN: Wat staat u hier nu nog te gapen? Ga het dessert maar klaarmaken, want ik ben uitgehongerd. Maar niets met appel, daar ben ik allergisch voor.

DAME: *(gooit de jas van de heer kwaad op de grond)* Meneer! Mag ik vragen wie u bent en wat u hier komt doen?!

JEAN: Is dat niet duidelijk? Ik ben de heer des huizes.

DAME: Excuseer?!

JEAN: Ja. De vorige eigenaar heeft dit kasteel aan mij nagelaten.

DAME: Ah zo! Dan denk ik dat u zich serieus vergist.

JEAN: Excuseer?

DAME: Ik ben de heer...euh ik bedoel de dame des huizes.

JEAN: *(lacht)* Bij mijn weten ben ik niet getrouwd.

DAME: Oh, onbeschofte vlegel. Ik zou nog niet met u getrouwd willen zijn. Wie bent u nu eigenlijk?!

JEAN: De heer des huizes.

DAME: Uw naam!

JEAN: Ik ben Jean-Jacques...

DAME: En kan u dit bewijzen?

Butler op, maar keert terug.

JEAN: Absoluut. *(neemt zijn paspoort en toont het)*

DAME: Geen bewijs wie u bent. Een bewijs dat u de rechtmatige eigenaar bent van dit kasteel.

Butler volgt nu het gesprek mee vanuit een schuifluik in een schilderij. Het schuifluik staat ter hoogte van de borsten van een vrouw op het schilderij.

JEAN: Geen probleem. *(toont zijn document van de notaris dat identiek is aan dat van de dame)*

DAME: Maar...maar dat is identiek aan dat van mij!

JEAN: Excuseer?

DAME: Maar ja, het ligt op mijn dressoir in de slaapkamer. Moet ik het u laten zien?

Butler sluit het schuifluik en probeert de dame voor te zijn om de eigendomsakte in handen te krijgen.

JEAN: Ja. Dat wil ik wel eens zien.

DAME: Wacht. *(gaat af om het document te halen)*

JEAN: Ik loop niet weg.

Hij geniet van de wijn en het lekkere eten. Butler op.

BUTLER: Zal ik een beetje bijschenken? Ah, dag meneer. Wie bent u?

JEAN: Ik ben de heer des huizes.

BUTLER: De heer des huizes?

JEAN: Inderdaad.

BUTLER: Ik wist niet dat Mademoiselle getrouwd was.

JEAN: *(lacht verlegen)* En wie bent u?

BUTLER: Ik ben James.

JEAN: Oh ja?

BUTLER: Ja. Ik ben de butler des huizes.

JEAN: Ah, uitstekend. Een belangrijke positie die slechts weinigen naar behoren kunnen uitvoeren.

BUTLER: *(schenkt de wijn in)*

JEAN: Ik heb het gevoel dat wij goed overeen zullen komen.

BUTLER: Mag ik u vrijuit iets zeggen? *(stiller)* Heeft u al kennisgemaakt met de dame des huizes?

JEAN: Ja. Zo noemde ze zich toch.

BUTLER: Inderdaad. Dat dènkt ze.

JEAN: Hoe bedoelt u? *(stopt met eten)*

BUTLER: Wel, kijk. *(komt dichterbij Jean)* Dit blijft onder ons. *(ze maken oogcontact)*
Hoe zal ik het zeggen?

JEAN: Zeg het maar.

BUTLER: De dame des huizes is eigenlijk een beetje...*(gebaart ziek in de bovenkamer)*

JEAN: Ah, een beetje... *(herhaalt het gebaar)*

BUTLER: ...ziek, ja. Ze beeldt zich vanalles in.

JEAN: Oh ja?

BUTLER: Ze laat zich zelfs aanspreken met Mademoiselle.

JEAN: Nee, toch.

BUTLER: Ja, tòch. Ze is ervan overtuigd dat het kasteel van haar is. En wij spelen het spel maar wat mee. Ze is voor de moment heel emotioneel.

De dame komt hysterisch op. Ze is het document kwijt.

DAME: Vreselijk!

JEAN: Ja, echt vreselijk...

DAME: *(verrast)* Hoe? Weet u ervan?

JEAN: Wel...euh...ja *(butler schudt nee)*...nee. Een beetje. Weinig. *(butler schudt terug nee)* Eigenlijk niet, nee.

DAME: Ah zo. Had ik het niet gedacht.

JEAN: Maar mevrouw...

DAME: Mademoiselle!

JEAN: Mademoiselle, met alle respect...

DAME: Respect, respect?! Ik voelde me al niet zo goed, maar dit is de druppel. Ik eis dat u onmiddellijk mijn eigendomsakte teruggeeft!

Butler reageert even verwonderd.

JEAN: *(verward)* Ah...euh...uw akte?

DAME: Ja, mijn akte.

JEAN: Uw akte.

DAME: Ja, James. U hebt mijn akte daarstraks nog gezien, nietwaar?

BUTLER: Jawel, Mademoiselle.

DAME: Ziet u wel.

Butler schudt ontkennend met het hoofd naar Jean-Jacques.

JEAN: Mademoiselle, ik heb de eigendomsakte in handen.

DAME: U hebt het gestolen!

JEAN: Excuseer?! Hoe erg u er ook naast slaat, ik ben de enige die momenteel recht heeft op dit erfpaad. Ik blijf hier.

DAME: Hoe durft u! Ik sla er helemaal niet naast. Ik ben degene die blijft!

JEAN: Goed. Ik zal de notaris bellen om de zaak uit te klaren.

DAME: Goed. Euh... (*verward*) Ik zal de mijne ook contacteren. James, kom mee.

JEAN: Nee, James. Toon me de weg naar mijn kamer.

Jean-Jacques en dame gaan in tegengestelde richting af. Butler uit een glimlach naar het publiek.

JEAN & DAME: JAMES!

De lichten doven. Muziek.

Als de lichten terug aan gaan, zien we de dame over het podium ijsberen. Ze roept de kokkin erbij.

DAME: Babette!

KOKKIN: Oui, Mademoiselle. Que c'est que je peux faire pour vous?

DAME: Babette, je moet me helpen.

KOKKIN: Aider? Avec quoi?

DAME: Er heeft iemand lange vingers in dit huis.

KOKKIN: Toch niet Jean-Jacques?

DAME: Ah, u hebt dus al kennisgemaakt?

KOKKIN: Oui, een attente kerel met oog voor detail.

DAME: Een vrek, Babette!

- KOKKIN: Maar wat zegt u nu?
- DAME: Ik zeg het u, een sluwe vos. Iemand die misbruik maakt van de situatie.
- KOKKIN: Voelt u zich wel goed, Mademoiselle? Beeld u het zich allemaal niet in?
- DAME: Helemaal niet. Kan ik u iets toevertrouwen?
- KOKKIN: Mais bien sûr, Mademoiselle.
- DAME: Die kerel is een dief. Hij heeft de eigendomsakte van me gestolen.
- KOKKIN: Mais alors, bent u daar zeker van?
- DAME: (*weent*) Mais oui, ma cher. Hij heeft me beroofd.
- KOKKIN: Echt?!
- DAME: Hij is gevaarlijk, Babette. Pas er voor op. Hij is zelfs in staat om iemand aan te randen. Misschien jou wel?
- KOKKIN: Oh non...
- DAME: Oh oui...oui, oui, oui.
- KOKKIN: Non, non, non.
- DAME: Oui.
- KOKKIN: Non.
- DAME: Dus ik vraag u, lieve Babette, om een gunst.
- KOKKIN: Bien sûr, alles wat u wil.
- DAME: We moeten kunnen bewijzen dat hij mijn eigendomsakte gestolen heeft. Dus ik dacht aan een...
- KOKKIN: Agent?
- DAME: Nee, nee. Geen politie.
- KOKKIN: Een detective?
- DAME: Kost te veel. Ken jij niet iemand die alles grondig kan onderzoeken? Iemand die alle sporen kan achterhalen. Iemand die alleen werkt...

KOKKIN: *(denkt na)* Ah, misschien ken ik wel iemand die ons kan helpen.

DAME: Echt?!

KOKKIN: Oui, oui...

DAME: Wie? Wie?

KOKKIN: *(knikt lachend)* Oui, oui...

DAME: Wie? Wie is het?

KOKKIN: Ah, dat zal je wel zien. Ik zal haar onmiddellijk bellen.

Kokkin gaat af.

DAME: Ja maar, wie ga je bellen? Wie?

Jean-Jacques op langs de andere kant van het podium.

JEAN: Wie?

DAME: *(teleurstellend)* Ah, jij bent het. Ik heb gebeld naar de notaris, die spijtig genoeg niet opnam, maar ik heb mijn advocaat al wel verwittigd. Het is maar dat je het weet!

JEAN: *(niet onder de indruk)* Dat komt goed uit. Mijn advocaat doet niets.

DAME: Hoe niets?

JEAN: Ik ben in orde. Ik sta recht in mijn schoenen.

DAME: Jij doet dus niets?

JEAN: Nee.

DAME: Ah zo. Goed. James!

Butler komt op met een gezonde thee.

BUTLER: Oui, Mademoiselle.

DAME: Ah, thee. Jij hebt toch af en toe wel goede ideeën. *(dame wil de thee aannemen)*

BUTLER: *(loopt op Jean-Jacques af)* Alstublieft, monsieur. Ik heb er een biscuitje bijgedaan.

JEAN: Dank u. Zo attent van u. Dat zal smaken.

Dame is razend en gaat af.

JEAN: Mmmm...lekker.

BUTLER: En verloopt alles volgens plan?

JEAN: Tuurlijk. Alles komt in kannen en kruiken.

Er wordt op de deur geklopt.

JEAN: Verwacht u nog iemand?

BUTLER: Nee, waarom?

JEAN: Er wordt op de deur...*(Er wordt terug op de deur geklopt)* een tweede maal geklopt. Moet u niet opendoen?

BUTLER: Nee.

JEAN: Waarom niet?

BUTLER: Op de deur wordt niet geklopt.

JEAN: Ah, maar het kan misschien belangrijk zijn.

Butler zucht en stapt met tegenzin naar de deur. Hij opent de deur.

BUTLER: Op de deur wordt niet geklopt! *(slaat de deur terug dicht en gaat naar Jean-Jacques)*

JEAN: En?

BUTLER: Niets belangrijk.

De stem van de waarzegster aan de deur weerklinkt.

AURORA: Open sesame. Open sesame.

JEAN: Hoor je dat?

BUTLER: Nee.

JEAN: Het is precies....

BUTLER: Kattengejank.

JEAN: Je hebt het dus toch gehoord. Doe die deur open.

Butler gaat mompelend naar de deur. Hij doet open en de waarzegster komt binnen met een koffer in de hand.

AURORA: Voilà, het is me weer gelukt.

JEAN: Wie bent u?

BUTLER: Nog een geesteszieke.

AURORA: Ik ben... Aurora.

Kokkin op.

KOKKIN: Ah, je bent er!

JEAN: Wie is zij?

KOKKIN: Ah, euh...dit is een nicht van Mademoiselle.

BUTLER: Ziet u. Nog een geesteszieke.

AURORA: Dit is een fascinerend huis. Een huis met een verleden... *(gaat heel dichtbij de butler en kijkt hem indringend oog in oog aan)* Ik voel een negatieve spiraal.

BUTLER: Ja, die is net binnengekomen.

AURORA: Ik voel een gemis, een tekort. *(gaat heel dichtbij Jean-Jacques)*

BUTLER: Eerder een overschot.

AURORA: *(neemt een voedselrest van het bord, snuffelt eraan en proeft ervan)*

KOKKIN: Is ze niet geweldig?

JEAN: Mag ik vragen wat u aan het doen bent?

AURORA: Ssst....

Aurora stapt naar haar koffer en opent ze. We zien een rookwolk bij het openen. Iedereen gaat argwanend een stapje achteruit. Ze diept er een wichelroede uit op.

BUTLER: Madame, er zijn geen takken toegelaten in de woonst.

AURORA: Ssst... ik krijg trillingen door.

De butler en Jean kijken vragend naar elkaar. De wichelroede trilt, draait en Aurora keert zich naar het publiek.

AURORA: Dat ziet er niet goed uit. Hier mankeert iets. Ik zie gezichten van het verleden... Lelijke gezichten. Onheilspellende blikken...

Er hangt een dreigende stilte.

JEAN: Ik heb genoeg gezien, ik ben hier weg. *(verlaat het podium)*

KOKKIN: James, ik heb une tarte in de oven staan. *(streelt zijn arm)* Wil jij eens kijken of ze bien cuit is?

BUTLER: Natuurlijk, ik zal direct gaan. *(maar hij blijft staan)*

KOKKIN: *(staart hem aan)*

BUTLER: Oké, oké. Ik zal wel gaan.

Butler stopt even voor hij afgaat en kijkt achterna.

KOKKIN: James...

BUTLER: *(zucht en gaat af)*

De kokkin vervoegt zich bij Aurora.

KOKKIN: Et ça va? Heb je iets gevonden?

AURORA: Ik ben het signaal kwijt.

KOKKIN: Oh, c'est dommage.

De dame komt op.

KOKKIN: Ah, Mademoiselle. Mag ik u voorstellen, dit is Aurora. *(fluistert tegen haar)*
De dame waarover ik het had.

DAME: Ah, de detective. Aangenaam, mevrouw.

AURORA: U hebt wonderbaarlijke handen. *(bestudeert haar hand)*

DAME: Echt?

KOKKIN: Maak maar verder kennis. Ik ga vlug even la tarte checken voordat James hem heeft opgegeten.

AURORA: Ik zie dat u nog een mooie toekomst te wachten staat.

DAME: Oh ja?

AURORA: Een man wacht op u.

DAME: Oh ja?

AURORA: Een knappe man.

DAME: Ja?

AURORA: En vier kinderen.

DAME: Oh, nee.

AURORA: Het kunnen ook vijf zijn.

DAME: Oh, nee.

AURORA: Oh, nee...

DAME: Wat? Wat is er?

AURORA: *(antwoordt niet, maar bestudeert koortsachtig beide handen)*

Butler kijkt stiekem mee doorheen de kijkgaatjes.

DAME: Wat ziet u?

AURORA: *(antwoordt nog steeds niet en draait haar arm in een gevechtsgreep)*

DAME: Au! *(blijft in de verwrongen houding staan)*

AURORA: Net wat ik dacht.

DAME: Wat? Wilt u mij eens loslaten!

AURORA: Het wel of niet terugkrijgen van uw eigendomsakte gaat het verloop van uw verdere leven bepalen.

DAME: Ik wist het. Au!

Aurora spreidt plots haar armen in een sacraal gebaar waardoor de dame bijna omvalt.

AURORA: Absens carens! *(vertaling: de afwezige krijgt niets)*

Ze haalt een Mariabeeld uit haar koffer. Ze duwt deze in de armen van de dame.

AURORA: Hier, snel!

DAME: Hoe? Wat? Wie?

Aurora neemt 2 pendels vast, in elke hand één.

AURORA: *(spreidt weer plots haar armen en slaat per ongeluk op het gezicht van de dame)*

DAME: Au!

AURORA: Aut vincere, aut mori! **(vertaling: of overwinnen, of sterven)**

DAME: Excuseer?

AURORA: Dente lupus, cornu taurus petit. **(vertaling: een wolf valt aan met zijn tanden, een stier met zijn horens)**

Aurora doet het geluid van een wolf na, de dame staat er verbaasd bij. Aurora doet teken aan de dame om mee te doen en te huilen als een wolf. Daarna doet ze teken om te stoppen. Het blijft even beangstigend stil. Daarna roept Aurora luidop.

AURORA: Ecce signum! **(vertaling: zie het teken!)**

Aurora begeeft zich in de buurt waar de butler door de kijkgaatjes aan het volgen is. Hij schuift snel het luikje dicht.

AURORA: *(richt zich plots vlak voor de dame)* Ik hoor iets.

DAME: Ik...

AURORA: Ssst.... *(kijkt rond en wacht af)* Het is weg. We worden bespioneerd.

Jean-Jacques komt op.

JEAN: Wel, dames.

DAME: *(stil in zichzelf)* Ik wist het.

JEAN: Heb je het licht al gezien?

DAME: Zeker. Alles is klaar nu.

Kokkin komt op met de taart.

KOKKIN: Iemand een stukje taart?

TWEEDE BEDRIJF

's Nachts. Er is niemand op het podium te bespeuren. Jef, een marginaal persoon vanuit het publiek, staat rechtop. Deze acteur zit daar reeds van bij de aanvang van de voorstelling.

Hij schuifelt naar het gangpad en drinkt van zijn drankfles. Hij is beschonken en dreigt af en toe om te vallen. Er is interactie met het publiek.

Hij strompelt vooraan het podium op en kijkt rond. Hij krijgt de ijskast in het oog en gaat ernaar toe. Hij rommelt er wat in en gooit er dingen uit die hij niet lust. Hij eet iets op. Hij hoort een geluid en het licht gaat aan. Hij is een beetje in paniek en verstopt zich achter de zetel. De butler komt op in zijn kamerjas en kijkt schichtig rond. Hij haalt een papier in een plastic zakje uit zijn kamerjas. Hij kijkt verdacht rond en opent de ijskast. De butler legt het plastic zakje met de brief in een doos in het diepvriesvak en sluit de ijskast. De gehele tijd bespiedt Jef het gebeuren terwijl hij ondertussen verder knabbelt van een kippenbilletje. De butler hoort het gesmak en kijkt om. Jef duikt weg. De butler sluit de ijskast en gaat af. Jef komt stilletjes tevoorschijn en gaat op zijn hoede naar de ijskast. Hij kijkt in de richting waar de butler afging en staart dan naar de ijskast.

Licht uit.

Licht aan.

Het podium is leeg. De waarzegster sluipt het podium op met een kookpot op haar hoofd. Ze is gefocust bezig met haar zoektocht. De kokkin komt op met een houten roerlepel als Aurora de overkant bereikt.

KOKKIN: Awel?

AURORA: Sssst... niet bewegen.

De kokkin blijft roerloos staan. Aurora besprenkelt haar met wijwater. De kokkin gilt.

KOKKIN: Mais enfin!

AURORA: Mais enfin!

K & A: Waarom doe je dat nu?

KOKKIN: Waarom heb je mijn kookpot gepakt?

AURORA: Waarom heb je mijn werkveld verstoord?

KOKKIN: En hoever sta je? Heb je al iets gevonden?

AURORA: Ik was er zo dichtbij, tot jij binnenkwam.

KOKKIN: Oh, mais alors. Nu heb ik het nog gedaan.

AURORA: Ja, jij hebt mijn aardgolven in de war gebracht en nu moet ik helemaal opnieuw beginnen.

KOKKIN: Ik moet nog beginnen. Ik vond mijn kookpot niet. Geef hier.

AURORA: Nee, die heb ik nodig om negatieve aardgolven te blokkeren.

KOKKIN: Vooruit, geef hier.

AURORA: Nee!

Geduw en getrek tussen beiden. Kokkin klopt met de lepel op Aurora. Aurora besprenkelt haar met nog meer wijwater. De dame komt op.

DAME: Wat gebeurt er hier, zeg? Houd daar onmiddellijk mee op!
Hoever staan de zaken?

Jean-Jacques op.

JEAN: Amai, amai. Zoveel gekakel. En, komt er wat schot in de zaak?

DAME: Excuseer?

KOKKIN: Hoe?

AURORA: Wablief?

KOKKIN: Hoe weet jij...?

JEAN: Hoe weet ik wat?

DAME: Ik blijf er bij dat jij mijn papier gestolen hebt.

JEAN: Mevrouwetje, waarom zou ik dat nu stelen? Het bestaat niet eens.

DAME: *(woedende blik)*

JEAN: Maar je moet je niet opwinden. Je hebt nog twee dagen de tijd om het denkbeeldige papier terug te vinden. Maar daarna gaat de politie u vriendelijk vragen dit pand te verlaten.

DAME: Oh jij, jij...

JEAN: Ik zie je straks bij het eten? Dames.

Jean-Jacques af. Aurora neemt een ander attribuut om geuren mee op te sporen en wandelt rond richting ijskast.

DAME: Wat denkt dat omlaag gevallen, stuk...frauduleus, opgezette, onbeschofte, ongemanierde, uit de goot gewaggelde, uit zijn bek stinkende, dikke nek van den Aldi wel!

KOKKIN: Mais mademoiselle...

DAME: Laat me gerust! Zoek! Ik moet dat papier hebben!

Ondertussen heeft Aurora de koelkast open en heeft de doos uit het vriesvak vast waar het papier kan inzitten, de dame neemt het over van haar, steekt het bruut terug en gooit woedend de koelkast dicht.

DAME: Wel, het is nu geen moment om frisco's te eten. Doe voort!

Ze gaan allen af.

De deurbel gaat. De butler komt goedgehumt op.

BUTLER: Ah, toch tenminste iemand met manieren.

Hij opent de deur en een heer treedt binnen. Hij draagt een nepsnor.

JEF: Goiedag, waarde heer.

BUTLER: Goiedag. Met wie heb ik de eer?

JEF: *(klopt op zijn borst, er komt stof uit de jas)* Jefferson William Archibald Bouva.

De dame komt op.

DAME: Ik hoorde de bel. James, wie...

BUTLER: Euh... sorry mevrouw, ik was even afgeleid door het ensemble van meneer. Het deed me denken aan dat van...

JEF: Jefferson William Archibald Bouva.

DAME: Aangenaam.

JEF: Enchanté, Mademoiselle. *(hij kust haar hand)*

DAME: *(giechelt)* Oh, dat kriebelt. Ik ben blij een man te ontmoeten met oog voor etiquette.

Butler rolt met zijn ogen.

DAME: Mag ik weten wat u hier komt doen?

JEF: Tuurlijk mevrouw, maar dat kan ik u beter onder vier ogen vertellen.

Jef kijkt naar de butler. De butler blijft afwachtend staan.

DAME: *(kucht)* James...

BUTLER: Een keelpastille, mevrouw?

Dame wenkt met haar hoofd dat hij moet verdwijnen.

BUTLER: Weer pijn aan de nek?

Dame staart naar de butler.

BUTLER: Oei, opnieuw migraine?

DAME: James, meneer wil mij onder vier ogen spreken.

BUTLER: Ah, ja tuurlijk. Ik begrijp het al.

De butler gaat traag met tegenzin het podium af. Er valt een stilte. De dame en Jef giechelen ongemakkelijk.

DAME & JEF: Dus...

Ze giechelen terug.

DAME & JEF: Ik zal...

JEF: Doe maar.

DAME: Nee, doe jij maar.

JEF: Ik wou u onder vier ogen over iets belangrijks spreken. Wat ik u nu ga vertellen, is niet bestemd voor andermans oren.

De butler schuift een ander luikje open om het gesprek mee op te volgen.

JEF: Volgens mij bent u niet gelukkig. Ik zie een leegte in uw ogen.

DAME: Oh ja?

JEF: Er is een gemis in uw leven.

DAME: Ah ja?

JEF: Misschien is dit wel het goede moment om die leegte op te vullen.

DAME: Oh ja...

JEF: U begrijpt me.

DAME: Zeker.

JEF: Laat ons...

DAME: Laat ons!

JEF: Laat ons het hebben over een bepaald document. Een document van veel waarde.

Jef haalt een document uit de binnenzak van zijn jas. De butler doet een ander luikje dichterbij het tweetal open.

DAME: *(kijkt verdwaasd naar Jef)*

JEF: Ik geloof dat dit van u is.

De butler kijkt en slaakt een vrouwelijk gilletje.

BULTER: Huh!

De twee kijken rond, maar gaan dan verder met het gesprek.

DAME: *(kijkt naar het document)* Maar dat is... dat is mijn akte! *(wil naar de akte grijpen, maar Jef trekt het document terug)*

JEF: Wacht, niet zo snel. Rustig.

DAME: U heeft mijn document teruggevonden. Hoe bent u daaraan geraakt?

JEF: Wel... dat is een lang verhaal.

DAME: U bent toch geen dief?

JEF: Mademoiselle, zie ik eruit als een dief?

DAME: Nee, nee, eigenlijk helemaal niet. Daar bent u te gedistingeerd voor. Maar hoe...

JEF: Hoe ik eraan kom, doet er eigenlijk niet toe. Wat er wel toe doet, is dat u een mol in huis hebt. En de vraag is: wie is de mol?

BUTLER: *(slaakt terug een gilletje)* Huh?!

De twee kijken terug rond.

DAME: En hebt u de mol dan niet gezien?

JEF: Helaas niet. Maar ik ben niet blind. Ik heb een vermoeden. Als u het goed vindt, wil ik u hierin verder helpen.

DAME: Zou u dat willen doen?

JEF: Absoluut. Ik stel voor dat we samen op jacht gaan naar de mol, dat we proberen uit te zoeken wie hij...

DAME: Oh, is het een hij?

JEF: ...of zij is. Tot zolang zal ik hier, met uw goedkeuring uiteraard, in dit kasteel mijn intrek nemen.

DAME: Oké, afgesproken. Mag ik dan nu de eigendomsakte?

JEF: Zolang de mol niet gekend is, denk ik dat het veiliger bij mij is. *(klopt op de plaats in de jas waar de akte zit, er komt weer stof uit)*

De butler doet het luikje dicht.

DAME: Ah ja...

KOKKIN: *(komt op)* Mademoiselle, ik heb al in al mijn keukenkasten gezocht. De rien. Ah, bonjour, Monsieur. En wie bent u?

JEF: Ah, u bent waarschijnlijk de kokkin. Wanneer is het etenstijd?

DAME: *(tegen de kokkin)* Babette, dit is euh...

JEF: Jefferson William Archibald Bouva.

KOKKIN: U komt me bekend voor.

JEF: Dat heb ik nogal gehoord.

Butler op.

DAME: Ah, James, u komt als geroepen. Wilt u meneer euh... naar zijn kamer brengen?

BUTLER: Tuurlijk, Mademoiselle, met plezier!

DAME: Amai, James. Wat krijgen we nu?

BUTLER: Wat? Ik doe toch normaal. Meneer, u mag uw jas alvast aan mij geven.

JEF: Die hou ik zelf liever aan.

BUTLER: Heeft meneer het koud?

JEF: Ik? Koud? In het bijzijn van deze warme persoonlijkheid? *(verwijst naar de dame die gniffelt, de butler rolt met zijn ogen)* Kom, toon me mijn kamer maar en zeg me liever wanneer het etenstijd is.

De butler en Jef gaan af.

KOKKIN: Zeg Mademoiselle, voor hoeveel personen moet ik nog koken? Ik heb wel zoveel eten niet in huis.

DAME: Ik weet waar het papier is.

KOKKIN: Pardon?

DAME: Die meneer euh... heeft het.

KOKKIN: Die meneer euh...?

DAME: Wel ja, hij heeft mijn eigendomsakte.

KOKKIN: Hij is de dief alors!

DAME: Nee, nee, hij heeft het papier op één of andere manier bemachtigd.

KOKKIN: En hij wil het niet teruggeven?!

DAME: Nee, maar er is wel degelijk een mol.

KOKKIN: Mol?

DAME: Ja, een mol. Een bedrieger. De dief!

KOKKIN: Oh!

DAME: En hij wil hier blijven tot we de mol ontmaskerd hebben.

KOKKIN: Vertrouw je hem?

DAME: Tja, vertrouwen... Hij heeft me wel het papier laten zien en hij wil me helpen, dus dat is toch al iets.

KOKKIN: Houd hem maar in het oog! Dan heb je Aurora niet meer nodig?

DAME: Jawel, laat haar. Dan zijn we met meer om te zoeken naar de mol. We zullen hem wel rap genoeg vinden.

Tafereel: avond

De twee gaan af. Het licht dimt. Het is laat op de avond. De waarzegster komt op met een glazen bol die verstoppt is onder een doekje. Ze plaatst gefocust de glazen bol op de tafel. Ze zet zich neer en legt haar hoofd op tafel. Ze neuriet en mompelt een indiaanse zang. Ze schiet opeens rechtop en komt in een trance. Ze blijft roerloos zitten.

De butler komt op. Hij schrikt als hij de waarzegster ziet. Hij sluipt dichterbij haar en kucht. Er gebeurt niets. Hij kucht luider, maar er gebeurt nog steeds niets. Hij komt tot vlak bij haar en bekijkt haar grondig. Hij zwaait eens voor haar ogen. Geen reactie. Hij neemt haar slappe arm vast en laat los. Deze valt meteen op tafel neer. Hij kijkt rond, kijkt naar Aurora en verlaat het podium. Even later spurt hij het podium al brullend op met de intentie Aurora wakker te maken. Die reageert niet. Daarna gaat hij twerken tegen Aurora en danst verder naar de ijskast. Deze doet hij fluitend open en neemt de doos waar de akte in zat. Hij opent ze en stopt met fluiten. Hij schudt omgekeerd met de doos, maar er valt niets uit.

BUTLER: Verdomme, die kerel heeft de échte akte! Hoe heeft hij dat kunnen ontdekken? Ik dacht dat dit een veilige plaats was! Verdomme! *(hij gooit de doos woest naar het publiek)*

AURORA: *(wordt krijsend wakker)* Aaaaah!

BUTLER: *(schrikt en loopt alle kanten uit, hij weet niet wat te doen)*

AURORA: Jij!

BUTLER: Ik?

AURORA: De geesten zijn duidelijk. *(staat rechtop)* Jij bent de mol!

BUTLER: *(slaakt een vrouwengilletje)* Ma...ma...

AURORA: Mama is niet hier om jou te redden. *(gaat dreigend naar hem toe en haalt een Christuskruis tevoorschijn dat zij omgekeerd vasthoudt)*
 Alea iacta est! Veni, vidi, vici. Mens sana in corpore sano. ***(vertaling: de teerling is geworpen – ik kwam, ik zag, ik overwon – een gezonde geest in een gezond lichaam)***

BUTLER: *(gaat trillend achteruit)*

KOKKIN: *(komt in nachtkleedje op)* Mais alors, quel bruit! Qu'est-ce qui se passe?!

AURORA: DE MOL!

Jef komt op.

KOKKIN: Mol?!

Jef maakt ommekeer en wil terug verdwijnen. Jean-Jacques komt echter op met een jachtgeweer en houdt Jef onder schot.

JEAN: Blijven staan! Alles oké met jullie, dames? Ik heb de boef onderschept. Hij kan geen kant meer uit.

JEF & AURORA: Maar...

JEAN: Zwijgen! Op uw knieën, clochard!

AURORA: *(gaat naar Jean-Jacques toe)* Maar...

DAME: *(komt op met een groenig-wit schoonheidsmasker, ze heeft een lange kamerjas aan)* Wat...

JEAN: *(maakt ommekeer met zijn jachtgeweer en houdt de dame onder schot)* Mijn God! Hij heeft een buitenaards wezen bij zich!

Aurora tikt op de schouder van Jean-Jacques met de bedoeling iets te zeggen. Jean-Jacques schrikt en lost een schot. De dame valt neer. De rest gilt en bukt zich naar de grond toe, op zoek naar een schuilplaats.

AURORA: Jean-Jacques...

De anderen staan langzaam recht. Jean-Jacques draait zich met zijn jachtgeweer naar Aurora, zijn loop passeert de anderen die terug bukken.

AURORA: Jean-Jacques...

JEAN: Wacht. *(Hij draait zich, de rest bukt zich wederom. Hij heft met zijn loop de arm van de dame op.)* Het beest.

AURORA: Maar Jean-Jacques, dat is Mademoiselle.

JEAN: Ma-de...

AURORA: ...moiselle. *(neemt het jachtgeweer langzaam af)* Kom, Jean-Jacques.

KOKKIN: Oh, mon dieux. Madame, Madame.

BUTLER: *(doet een teken naar God dat hij zeer blij is)*

JEAN: Mademoiselle.

AURORA: *(onderzoekt de dame)* Ze leeft nog. *(butler vol ongenoegen)* Vlug, jij en jij *(butler en Jef verwijzend)*, leg haar in de zetel. Ik zal mijn energetische krachten op haar toepassen.

De dame valt achter de zetel uit de handen van de butler met haar hoofd op de grond. We horen een bonk. Technisch is het uiteraard opgezet spel.

BUTLER: Oei...

De dame wordt nu op haar buik in de zetel gelegd die met de rugkant naar het publiek staat. Jef maakt kreunende geluiden bij het verder leggen van haar lichaam tot we het hoofd aan het uiteinde zien. Aurora doet teken om het lichaam om te draaien. De twee doen dit. Aurora begint haar ritueel en de anderen komen nieuwsgierig dichterbij om het schouwspel te aanschouwen.

AURORA: *(wrijft in haar handen)* Mens sana in corpore sano.

Tijdens het spel vertoont de groep grimassen op wat Aurora allemaal met het lichaam doet. Af en toe zien we een been uit de kom de lucht insteken. Dit mag op een goochelact lijken. Vrij naar interpretatie in te vullen.

AURORA: En dan nu de meest erogene en energetische zone van het lichaam.

Ze wrijft in volle focus extra in de handen.

AURORA: Tissue.

De kokkin dopt haar zweet op het voorhoofd af met een tissue en Aurora gaat langzaam naar haar vagina. De anderen volgen met gespannen blik mee. De dame ontwaakt met grote ogen, slaakt een gil en schiet rechtop.

JEAN: Oh, gelukkig. Ik dacht dat u ging sterven, Mademoiselle.

DAME: Dat zou jij wel willen, dwarsligger! U wou mij vermoorden! Wat is hier allemaal aan de hand, zeg?

KOKKIN: Aurora heeft gevonden wie de mol is.

SAMEN: Oh ja?!

JEAN: Ja, het is dit individu.

BUTLER: Ja!

AURORA: Nee, nee. Het is hem niet.

SAMEN: Oh nee?!

BUTLER: Jawel!

AURORA: Nee, dat was een vergissing. Het is...

BUTLER: De heer des huizes!

DAME: Ik wist het!

JEAN: Wablieft?! Dat is de reinste onzin.

AURORA: Nee, nee. Luister, het is...

BUTLER: ... tijd om eerlijk tegen iedereen te zijn, Aurora!

AURORA: Excuseer?

BUTLER: Zij heeft de eigendomsakte van Mademoiselle in de ijskast gestoken.

SAMEN: Wat?

BUTLER: Ja, in het diepvriesvakje, tussen de frisco's. Kijk maar, het lege doosje ligt ginds.

KOKKIN: Mais ça ce n'est pas possible! Ik heb Aurora ingehuurd om de mol te vinden. De eigendomsakte was toen trouwens al weg.

BUTLER: Omdat jij die achterhoudt, is het niet?

DAME: Genoeg! Dit is allemaal speculatie. Het is de reinste onzin. We moeten ons baseren op de feiten.

JEAN: Heel juist! (*Hij haalt zijn eigendomsakte tevoorschijn.*) Feit 1: dit is de enig geldende eigendomsakte. Feit 2: het is opgemaakt op mijn naam, op 15 / 03 / (*huidig jaar*). Feit 3: nog 1 dag en dit kasteel is van mij. Feit 4: ik ben moe en ik ga nu slapen! Goedenacht!

Jean-Jacques vertrekt. De rest druipt ook af, Jef wil volgen, maar Aurora roept hem terug.

AURORA: Jef! Psst, Jef!

JEF: Wat is er? (*Hij keert op zijn stappen terug.*)

AURORA: Heb je de eigendomsakte bij?

JEF: Tuurlijk! Waarom? (*klopt op zijn kamerjas, er komt ook hier stof uit het zakje*)

AURORA: Kijk eens naar de datum.

Jef neemt het document uit zijn zakje en vouwt het open. Hij bekijkt het aandachtig.

AURORA: En? Wat is de datum?

JEF: 08 / 02 / (*huidig jaar*).

AURORA: Verdomme! Dat betekent dus dat hij het recentste exemplaar heeft. Hij heeft dus wel degelijk het recht op het kasteel.

JEF: Shit!

Jef wil de eigendomsakte kapotscheuren, maar Aurora houdt hem tegen.

AURORA: Stop! Denk na, broer.

Jef kijkt met een peinzende blik, maar zegt niets.

AURORA: Er is maar 1 oplossing.

JEF: Ah ja?

AURORA: Als we samen dit kasteel in handen willen krijgen, moeten we drastisch handelen.

JEF: *(denkt verder)* We nemen de kettingzaag uit het tuinhuisje en hakken hem in stukjes die we daarna aan een straathond geven.

AURORA: Teveel werk en te weinig tijd.

JEF: *(denkt verder)* We snijden hem de keel over met een keukenmes en leggen de schuld bij de kokkin.

AURORA: Teveel bloed en opkuis achteraf. Maar wacht... ik weet nog wel iets.

Licht uit.

Licht aan. De dame zit op een stoel en kijkt neerslachtig naar het publiek. De kokkin komt op. Ze heeft een verwenkoffie bij.

DAME: Dank u, Babette!

KOKKIN: Maar Mademoiselle, u hoeft niet zo triste te zijn.

DAME: Och, Babette. Alles is verloren. Zijn akte is recenter dan de mijne, dus het kasteel komt hem toe. Ik ben alles kwijt.

KOKKIN: U mag het niet opgeven.

DAME: Wat wil je dat ik nog doe? Ik heb geen poot om op te staan. *(slurpt van haar koffie en toont een melksnor)*

KOKKIN: Maar u bent nog geen vogel voor de kat. Er is toujours un solution. Toujours! Een accident ligt vaak om de hoek...

DAME: Hmm?

KOKKIN: Oui, stel dat... monsieur Jean-Jacques iets verkeerd zou eten... un accident bien sûr...

DAME: Ah, oui...

KOKKIN: Een kruid waar hij... allergisch voor is. Vreselijk allergisch....

DAME: Dan zou dat vreselijke gevolgen kunnen hebben.

KOKKIN: Oui, voor hem. Pas pour vous...

DAME: *(denkt plots aan iets)* De appel!

KOKKIN: Une pomme?

DAME: *(springt recht)* Kom, ik leg het je wel uit. Dit is wat we gaan doen. We maken een dessert...

Ze gaan weg. De butler komt op en heeft het gesprek afgeluisterd via de luikjes.

BUTLER: Ah, de dames beramen een plan. Dat had ik niet van Mademoiselle verwacht. Ze is dus toch een keiharde bitch zonder schuldgevoelens. Ik had het kunnen weten. Verdomme, wat nu gedaan?...

Hij denkt na en legt zich neer in de sofa met zijn hoofd zichtbaar voor het publiek. Plots rinkelt er een gsm. Hij reageert niet onmiddellijk. De gsm blijft rinkelen en hij veert rechtop en kijkt rond. Hij stapt uit de zetel en begint met zijn zoektocht naar de gsm. Hij kijkt onder de sofa en spot hem. Zodra hij de gsm heeft, stopt hij met bellen. Hij bekijkt wie er gebeld heeft en ziet 'notaris' op het beeldschermje staan.

BUTLER: *(kijkt naar het publiek)* Notaris? *(hij denkt even na en komt op een idee)* Notaris! *(hij belt terug)* Hallo? Ja, u heeft net naar me gebeld? Ja, daar spreekt u mee. Ah, u heeft nieuws in verband met het testament. Daar had ik op gehoopt! Hoe zegt u? Ah, zo. Nee, nee, dat hoeft niet. Nee, u hoeft vandaag echt niet tot hier te komen. Het komt niet goed uit... Waaron? Omdat... euh... omdat ik nog bezoek verwacht en ik moet nog een driegangenmenu voorzien. U wilt wel mee aan tafel schuiven? Wel euh... dat gaat helaas niet... omdat... euh... omdat... omdat het enkel een feestaangelegenheid is voor volk van adel... Wie? De... koning? U wilt hem persoonlijk ontmoeten?! Euh... dat begrijp ik, maar... Wat zei u? *(imiteert gekraak)* U valt weg *(imiteert gekraak en wisselt af met fluitsignaaltes en geblaas waarna hij inhaakt).*

De butler bukt zich om de gsm terug onder de sofa te deponeren. Inmiddels komt vanuit de keuken de Jean-Jacques op.

JEAN: James!

BUTLER: *(schrikt en veert recht, met de gsm aan zijn voeten)* Meneer.

JEAN: Hebt u toevallig mijn gsm gezien?

BUTLER: Uw gsm?

JEAN: Ja, ik ben hem sinds vanochtend kwijt.

BUTLER: Nee. Niet gezien.

Jean-Jacques komt dichterbij. De butler draait telkens mee om de gsm verborgen te houden aan zijn voeten.

JEAN: Ik meende hem hier verloren te hebben.

BUTLER: Nee, helaas.

JEAN: *(draait zich om, butler trapt de gsm onder de zetel waarna Jean-Jacques zich weerom omdraait)*

BUTLER: *(in het gelid)* Hebt u hem dringend nodig?

JEAN: Wel, ik verwacht een telefoontje van de notaris.

Op dat moment rinkelt de gsm. De ogen van de butler gaan wijd open en de angst komt op zijn gezicht.

JEAN: Hoort u dat ook?

BUTLER: Nee. Wat moet ik horen?

JEAN: Dat gerinkel.

BUTLER: Dat zal de deurbel zijn. Ik zal wel opendoen, gaat u maar rustig naar uw kamer. Die gsm zal wel opduiken.

JEAN: Nee, nee. Dat is niet de deurbel. Dat is wel degelijk mijn ringtoon. *(zoekt naar gsm in de sofa)*

BUTLER: *(kijkt mee onder de zetel)* Onder de zetel ligt hij al niet. Ik denk dat het geluid vanuit de keuken komt.

JEAN: Nee, nee. Het komt vanuit deze sofa. *(vindt de gsm onder de sofa)* Ah, gevonden. *(het gerinkel stopt)*

BUTLER: *(vloekt in zichzelf)*

JEAN: Verdomme, het was niet de notaris.

BUTLER: *(opgelucht, doet een gebaartje naar de hemel)* Oh, dat is jammer.

JEAN: Hij lag dus toch wel onder de sofa. Nu ja, dan zal ik nog even moeten wachten.

BUTLER: Wachten is een schone deugd, meneer.

Jean-Jacques bekijkt de butler en gaat af. Butler zucht en gaat ook af.

DERDE BEDRIJF

Dreigende muziek. Kokkin komt op en dekt de tafel. Even later gaat de kokkin naar de retrospeler en draait de LP om. We horen nu een gezellig, romantisch deuntje. Jean-Jacques komt op en prult wat aan zijn kraag. Hij is chique gekleed. De kokkin komt terug uit de keuken.

JEAN: Ah, Babette! Wat een wonderlijke tafel heb je gedekt! Het ziet er alvast veelbelovend uit. Mag ik al weten waaruit het menu bestaat?

KOKKIN: Aha, ça c'est une surprise.

JEAN: Une surprise? Nu maak je me curieux, hé.

KOKKIN: Wil je al iets om te drinken?

JEAN: Wel ja, geef maar een bloody mary.

De dame komt op, tevens helemaal opgedirkt en ziet er verleidelijk uit.

DAME: Voor mij ook één, Babette!

KOKKIN: Bien sûr, Mademoiselle.

JEAN: Amai, u bent zo...

DAME: Zo wat? (*zet zich links aan de kop van de tafel, tegenover Jean-Jacques die rechts van de tafel zit*)

JEAN: Zo... anders.

DAME: Ik?

JEAN: Ja, u bent een... euh... ravissante verschijning.

DAME: Is dat een compliment dat ik daar bespeur?

Kokkin komt op met de drankjes.

KOKKIN: Voilà, les boissons. Une pour Mademoiselle.

DAME: Merci, Babette.

KOKKIN: Et une pour Monsieur.

Ze heffen beiden het glas en knikken naar elkaar. Ze houden doordringend oogcontact met mekaar.

JEAN: En wat schuilt er achter deze vertoning?

DAME: Niets. Helemaal niets. Mag een dame zich niet opmaken?

JEAN: Tuurlijk wel.

DAME: U ziet er zelf ook wel keurig uit.

JEAN: Dat weet ik.

DAME: U bent wel iemand die heel zeker van zijn stuk is, hé?

JEAN: Ik heb vandaag telefoon gehad.

DAME: Oh ja?

JEAN: Het was de nieuwe assistente van mijn notaris.

DAME: Oh ja?

JEAN: Ze wist me te vertellen dat ons meningsverschil vandaag nog opgelost zal zijn.

DAME: Ah ja... maar ik denk dat ook.

JEAN: De papieren zijn op dit moment onderweg.

DAME: Goed.

JEAN: *(voelt zich ongemakkelijk)* Juist. Lekker drankje.

Ze drinken gelijktijdig een tijdje zonder iets te zeggen, maar hun blik wijkt niet van elkaar af. De deurbel gaat.

JEAN: Ah, als je van de duivel spreekt.

DAME: James?! James?!

De deurbel gaat terug.

DAME: James?! Babette!

Kokkin komt op.

DAME: Waar is James?!

KOKKIN: In bed.

DAME: In bed?

De deurbel gaat terug.

KOKKIN: Oui, hij is heel ziek. Très malade.

De deurbel blijft rinkelen.

KOKKIN: Ik zal wel opendoen, Mademoiselle.

Kokkin doet de deur open. De butler verschijnt verkleed als dame in de deuropening.

JEAN: *(zelfzeker)* Ah, u bent zeker...

BUTLER: Cruchot. Madame Cruchot. De assistente van meester Gevers.

JEAN: U komt zeker voor...

BUTLER: De erfeniskwestie in verband met dit pand.

JEAN: Juist. Dus u hebt de desbetreffende documenten bij. Kan u die even...

BUTLER: *(kijkt hem dreigend aan)* Ik zie dat ik u tref op een slecht moment.

JEAN: Slecht moment? Euh... nee, helemaal niet.

BUTLER: U gaat juist dineren met de dame.

JEAN: Ah, maar dat is...

BUTLER: Dat is wat?

JEAN: Dat is niet erg.

BUTLER: Niet erg?! Ik zou daar niet mee kunnen lachen.

JEAN: Euh... waarmee?

BUTLER: Dat u een dame laat zitten voor een stuk papier.

JEAN: Maar ik euh...

BUTLER: *(passeert Jean-Jacques en gaat naar de tafel)* Dag, Mademoiselle.

DAME: Goededag, madame.

BUTLER: Wij vrouwen moeten opkomen voor mekaar.

DAME: Zeker en vast.

Jean-Jacques zet zich terug aan de tafel.

BUTLER: Excuseer dat ik u kom storen tijdens uw tête-à-tête met meneer.

DAME: *(lacht)* Oh, maar het is geen tête-à-tête. Hij is niet mijn vriend.

BUTLER: Groot gelijk. Ik zou dat ook niet pikken.

DAME: Ga zitten. Eet je niet graag een hapje mee?

BUTLER: Oh, maar ik wil me niet opdringen.

DAME: Dat doet u niet. Zet u en eet gezellig een hapje mee. *(tegen Babette)* Babette!

De butler zet zich vlakbij de dame neer. Kokkin komt op.

DAME: Babette, mevrouw eet mee.

KOKKIN: Geen probleem, Mademoiselle. Ik heb voldoende klaargemaakt. Ik zal vlug nog une assiette bijzetten.

Aurora en Jef komen op.

JEF: Goedenavond, allemaal.

AURORA: *(indringend)* En wie bent u?

JEAN: Dit is...

BUTLER: *(veert recht)* Cruchot. Madame Cruchot.

Aurora kijkt verdacht na.

JEAN: Ze is de...

BUTLER: Assistente van meester Gevers.

JEAN: Ze komt voor...

BUTLER: De erfeniskwestie in verband met dit pand.

JEAN: Juist.

JEF: Aangenaam. Dus u hebt...

BUTLER: De benodigde documenten.

De butler zet zich en de rest volgt. Aurora in het midden van de tafel en Jef ernaast, vlakbij de Jean-Jacques. De kokkin brengt het voorgerecht aan tafel. Ze drinken verder ook wijn van de fles op de tafel.

AURORA: *(staat rechtop)* We zegenen deze vruchten van de natuur die de innerlijke mens versterken en...

BUTLER: Smakelijk!

De rest volgt behoedzaam. Aurora kijkt rond zich, zucht, gaat zitten en begint ook te eten.

DAME: Smaakt het, madame Cruchot?

BUTLER: *(eet snel en smakt)*

DAME: U heeft een stevig hongertje, zo te zien.

Jef houdt een flesje klaar met gif om in de bloody mary van Jean-Jacques te gieten. Tijdens een onbewaakt moment stoot Jef zijn wijnglas om op Jean-Jacques.

JEAN: Oh, idioot! Wat doe je nu?! *(wrijft met zijn servet over zijn schoot)*

JEF: Excuses, hier neem mijn servet ook maar.

Jean-Jacques neemt de servet aan en wrijft verder terwijl Jef op dat moment het gif ongemerkt in de bloody mary laat vallen. Dan knipoogt hij richting Aurora. Op dat moment kijkt de butler net naar opzij, merkt de knipoog van Jef op en schrikt.

Kokkin komt op en ruimt de bordjes af.

KOKKIN: En, heeft het gesmaakt?

DAME: Subliem. Ik heb er volop van genoten.

BUTLER: Eens gelijks. U bent werkelijk voortreffelijk.

KOKKIN: Bij jullie ook?

A & J: Ja, ja.

KOKKIN: En bij u, meneer? Oei, een accident gehad?

JEAN: Ja...

KOKKIN: Zal ik een extra pantalon halen?

JEAN: Nee, ik ga wel vlug een andere op mijn kamer aantrekken.

KOKKIN: Ah, ça va. Ik zal anders even wachten met het hoofdgerecht.

JEAN: Ja, nee, doet u maar. Ik ben toch direct terug.

Jean-Jacques af.

KOKKIN: Mademoiselle, ik heb u voor iets nodig. Kan u even meekomen?

DAME: Tuurlijk.

BUTLER: Kan ik helpen?

KOKKIN: Nee, nee, dat is niet nodig. Merci beaucoup, madame.

Kokkin en dame af naar de keuken.

AURORA: U komt me bekend voor.

BUTLER: U mij niet.

AURORA: U doet me aan iemand denken.

BUTLER: Dat heeft men mij nog gezegd.

AURORA: U lijkt op...

BUTLER: Excuseer, ik moet even naar het toilet. *(wil weggaan)*

AURORA: Weet u deze zijn?

BUTLER: Euh... nee. Is het langs hier? *(wijst opzettelijk naar de verkeerde kant)*

AURORA: Nee, langs daar. *(butler af)*

JEF: Het gif ligt erin. Nog even en...

Kokkin en dame op.

AURORA: Ssst... Alles in orde?

DAME: Zeker. Waar is madame Cruchot naartoe?

AURORA: Oh, naar het toilet.

KOKKIN: Zal ik al jullie hoofdgerecht brengen?

JEF: Dat is een heel goed idee.

Kokkin gaat het hoofdgerecht halen en dient het op. Op dat moment komt Jean-Jacques terug met een nieuwe broek aan waaraan hij nog trekt. In zijn voetsporen volgt de butler die zijn kleding nog fatsoeneert. Kokkin gaat terug naar de keuken.

JEAN: Zo, wat zei ik? Net op tijd. Dat gaat smaken.

Ze starten allen met eten. Terwijl ze eten, neemt Jean-Jacques er een wijnglas bij en giet wat wijn voor zichzelf in.

JEF: Drinkt u dat ander drankje niet meer op?

JEAN: Waarom? Moet u het hebben?

JEF: *(teleurgesteld)* Nee, nee. Dank u.

BUTLER: Geef het maar aan mij.

De hoofden van Aurora en Jef schieten lichtjes in paniek.

JEF: Zou u dat wel doen?

BUTLER: Waarom niet?

AURORA: Dat beïnvloedt uw karma. Het brengt uw aura in de war.

BUTLER: Met mijn aura is alles oké. Geef maar. *(drinkt het in één scheut leeg)*

De hoofden van Aurora en Jef schieten erger in paniek.

DAME: Wat is er? Is het eten niet lekker?

AURORA: Jawel.

JEF: Voortreffelijk.

Aurora begint in haar heuptasje te rommelen.

DAME: Zoekt u iets?

AURORA: Mijn medicatie. Medicatie voor mijn... maag. Ik heb nogal een zwakke maag.

DAME: Moet je dat niet vóór uw eten innemen?

BUTLER: Ja, ik krijg er precies ook wat last van. Kan je me daar ook eentje van geven?

AURORA: Euh... *(kijkt naar Jef)* euhm... ja natuurlijk. Zeker!

Aurora geeft nu een tegengif aan de butler. De butler neemt de fles wijn. Ondertussen geeft Aurora een flesje kruiden aan Jef.

AURORA: *(verrast)* Oh, is dat wel verstandig met wijn?

BUTLER: Bah ja.

De butler slikt de kruiden in met een glas wijn. Aurora wacht bang af. De rest eet verder. Een beetje later...

AURORA: En? Voelt u zich al wat beter?

BUTLER: *(verdwaasd, beetje dronken)* Ja, dat begint.

JEF: Wenst u een beetje extra kruiden?

JEAN: Wat voor kruiden?

JEF: Eet u graag pikant?

JEAN: Nee.

JEF: Het is niet pikant. Hebt u het graag gezouten?

JEAN: Nee, dat is slecht voor mijn bloeddruk.

JEF: Wel, dan heb ik goed nieuws. Het is ook niet gezouten.

JEAN: Wat is het dan wel?

JEF: Het is beetje bitter... *(afkeurende blik van Jean-Jacques)* zoet?

JEAN: Ah, zoet. Dat lijkt me wel wat. Ik heb nogal een zoete tand, ziet u.

Jef schudt stevig over de hoofdschotel van Jean-Jacques.

DAME: Mag ik daar ook een beetje van?

JEF: Oh, maar het is juist op. *(schudt het laatste nog vlug door op het bord)* Spijtig!

Terwijl Aurora en Jef starend kijken naar de vork van Jean-Jacques die het vergiftigde eten naar zijn mond brengt.

JEAN: *(krijgt het in het oog en stopt)* Is er iets?

Op dat moment voelt de butler zich niet goed. Hij staat recht en waggelt richting Jean-Jacques.

DAME: Voelt u zich niet goed, madame?

BUTLER: Ik voel me...

De butler valt op Jean-Jacques en sleurt hem en zijn eten mee de grond op. Iedereen veert rechtop en gaat rond de butler staan. Ook de kokkin komt erbij.

DAME: Madame!

JEAN: Mais enfin!

KOKKIN: Qu'est-ce qui se passe?!

DAME: De assistente is onwel geworden.

BUTLER: *(Probeert zachtjes rechtop te zitten)*

DAME: Gaat het?

BUTLER: Wat is er gebeurd?

DAME: Je verloor even het bewustzijn, denk ik.

BUTLER: Ja, het werd plots zwart voor mijn ogen. Ik weet niet hoe dit kwam.

Aurora en Jef kijken even naar elkaar. De kokkin begint op te ruimen. Ze brengt alles naar de keuken.

DAME: Zullen we proberen rechtop te staan?

BUTLER: Ja, dat is goed.

De butler wordt ondersteund door de dame en Jean-Jacques en komt zachtjes recht. Zijn borsten staan scheef.

DAME: Oh... madame. Uw ...

BUTLER: Wat?

- DAME: Uw boezem?
- BUTLER: Oh, maar dat is vlug verholpen.
- DAME: En uw haar...
- BUTLER: Ook rap verholpen.
- AURORA: Hier is iets niet pluis. (*maakt draaiende bewegingen met haar handen rondom de butler*) Ik voel een negatieve spiraal rondom deze assistente.
- JEF: Wacht eens even. (*trekt de pruik af*)
- ALLEN: James?!
- BUTLER: Euh... ja.
- JEF: De mol!
- DAME: James! Wat heeft dit te betekenen?
- BUTLER: Ik kan alles uitleggen.
- DAME: Ik ben benieuwd.
- BUTLER: Ik ben namelijk undercover gegaan. Diep undercover om de échte mol te misleiden.
- DAME: Weet jij dan wie de échte mol is?
- BUTLER: Wel, ik volgde een spoor. Maar dat spoor bleek zich op te splitsen. Er is namelijk niet één 'mol', maar er zijn meerdere 'mollen'.
- DAME: Wat?!
- JEAN: Ongehoord!
- AURORA: Belachelijk! Dan had ik dat al lang waargenomen met mijn spirituele visie. Jij bent de oplichter!
- BUTLER: Ja, ik geef toe dat ik jullie misleid heb, maar ik kan nu met zekerheid zeggen dat ik de enige ben die te vertrouwen is. Deze twee hebben u proberen te vergiftigen, meneer! (*wijst naar Aurora en Jef*)
- DAME: Jullie twee!

ANDEREN: OH!

BUTLER: Eerst hebben ze u proberen te vergiften door iets in uw bloody mary te gieten.

JEAN: Wat?! Maar die heeft u zelf opgedronken!

BUTLER: Inderdaad, dat was dom. Ik weet dat het een risico was, maar ik wou u kost wat kost redden.

JEAN: Maar dat is... *(heeft er geen woorden voor)*

BUTLER: Graag gedaan. Ik had niet verwacht dat het dodelijk was. Toen ik onwel werd, begreep ik dat het wel degelijk om een echt gif ging en had ik het geluk dat Aurora me redde.

AURORA: Verdomme...

BUTLER: Vanaf toen hield ik deze twee ook extra in het oog. Gelukkig maar, want ze ondernamen een tweede poging.

JEAN: De kruiden...

BUTLER: Precies.

JEAN: En dus redde je me een tweede keer...

BUTLER: Klopt. Maar zo had ik mezelf wel verraden.

DAME: En mijn eigendomsakte dan?

JEF: Ik heb gezien dat hij de eigendomsakte van Mademoiselle in de ijskast gelegd hebt.

BUTLER: Hoe weet jij dat?

JEF: Omdat ik ze gevonden heb! Die steekt nog altijd veilig hier. *(klopt nu op de andere binnenzak van de stoffige jas)*

JEAN: OH!

BUTLER: Ik geef toe dat ik die eigendomsakte daar heb gelegd.

DAME: Maar waarom?

BUTLER: Omdat ik Mademoiselle een echte teef vond.

ALLEN behalve de DAME: *(knikken instemmend)* Ah..... *(de dame is misnoegd)*

BUTLER: Maar Mademoiselle, ik geef toe dat ik me in u vergist heb.

ALLEN behalve de DAME: HUH?!

BUTLER: U bent nog een grotere bitch dan ik verwacht had.

ALLEN behalve de DAME: AHA!

Kokkin komt op met het dessert en bedient Jean-Jacques eerst.

BUTLER: Aha! *(neemt het dessert van Jean-Jacques en proeft)*
Had ik het niet gedacht!

JEAN: Wat?

BUTLER: Appel. Daar heeft u *(wijst naar de kokkin)* en u voor gezorgd! *(wijst beschuldigend naar de dame)*
U wist namelijk dat...

JEAN: ...ik daar erg allergisch voor ben. James, je hebt me voor een derde keer gered!
Het zou mijn dood betekend hebben.

DAME: Maar ik...

KOKKIN: Ik geef wel toe dat ik Mademoiselle op het verkeerde spoor heb gebracht.

BUTLER: Niet één mol, geen 2 mollen, maar 4 mollen!

JEAN: Ongelooflijk...

DAME: En wat nu met het kasteel?

BUTLER: Simpel. Wie de recentste versie heeft, krijgt het kasteel.

JEF: Meneer dus.

JEAN: Echt?

BUTLER: Kom, we zullen de testamenten nog een keer voor de zekerheid met elkaar vergelijken.

Jean-Jacques neemt zijn testament erbij. Jef haalt per ongeluk uit zijn andere binnenzak een ander document. Beide heren geven het af aan de butler. De butler opent eerst dat van de Jean-Jacques.

BUTLER: 15 / 03 / *(huidig jaar)*

Hij overhandigt het terug aan Jean-Jacques en opent het andere.

BUTLER: *(bekijkt het document)* Maar... dat kan niet.

DAME: Wat is er?

BUTLER: 28 / 06 / *(huidig jaar)*

ANDEREN: HUH?!

JEF: Het andere stond toch op 08 / 02 / *(huidig jaar)*?

BUTLER: Ja, maar deze niet.

DAME: Wat staat er dan in? *(ritst het uit de handen van de butler, murmelt eerst en leest dan voor)* Ah, hier. ‘Aan mijn enige dochter, Juliette van Schweinfurt, schenk ik de beschikking van mijn volledige vermogen en eigendommen.’
(lacht)

JEAN: *(ritst de brief uit haar handen)* Geef hier. *(murmelt even onverstaanbaar)* Aha, maar het gaat hier nog wel verder! ‘Dit vermogen en deze eigendommen zal zij met mijn enige zoon, Jean-Jacques van Schweinfurt, delen’. *(pauze, ze kijken naar mekaar)*

BUTLER: *(ritst de brief terug uit handen)* Let wel, bij het kasteel horen ook de diensten van mijn trouwe butler, James Bont, die er ook gratis mag verblijven. Yes!

DAME: Hoe... dan zijn wij broer...

JEAN: ... en zus?

KOKKIN: Maar was uw naam niet Juliette Von Vaerenburg?

DAME: Ja, ook. Dat is de achternaam van mijn moeder. Zij is van mijn vader, Heinz van Schweinfurt, gescheiden toen ik nog klein was. Ze heeft me daarna in een klein dorpje in Duitsland opgevoed. Ik heb mijn vader nooit nog gezien en was best verbaasd dat hij me zijn kasteel had nagelaten.

KOKKIN: Et vous, monsieur?

JEAN: Mijn vader, Heinz van Schweinfurt, is blijkbaar hertrouwd. Hij heeft me nooit iets verteld over Juliette. Ikzelf heb vele jaren rondgereisd. Ik wou de mooiste plekken op onze aardbol zien. Toen ik het bericht kreeg dat hij overleden was, ben ik teruggekeerd en hier sta ik nu.

JEF: Dan zijn jullie halfbroer en halfzus. Dat is zoals wij hé, Aurora.

DAME: Hoe? Zijn jullie ook...

AURORA: Ja, (*Jef doet zijn valse snor af*) maar wij zijn helaas niet rijk... We leven al gans ons leven in de armoede.

KOKKIN: Jefke, natuurlijk! Ik wist dat ik je van ergens kende.

JEF: Wat gaan jullie nu met ons doen?

AURORA: Alstublieft, bel niet naar de politie! Stuur ons niet naar de gevangenis!

KOKKIN: Alors, qu'est ce qu'on fait maintenant?

Licht uit.

EPILOOG

De epiloog start zoals het stuk begonnen is. Butler in zwembroek, maar nu ook Jean-Jacques in zwembroek in de sofa, niet zichtbaar voor de zaal. We zien de hand van de butler die even roert in de cocktail. Hij neemt de cocktail vast en drinkt ervan. Er volgt een genietende zucht en de cocktail wordt teruggezet. Daarna wordt er een handdoek over de leuning gezwierd. Een tweede handdoek volgt.

BUTLER: Oh, schat. Dat deed deugd. Dat is toch echt genieten. Ik wist niet dat jij zo'n rappe bent. Ik kon je niet bijhouden, zo'n brok energie. *(veert recht en grijpt naar een magazine)*

Dame komt op in bikini.

DAME: En, is het water goed?

JEAN: *(steekt zijn hoofd boven de sofa uit)* Ah, zus. Ideale temperatuur.

Kokkin komt op in bikini.

KOKKIN: Ah, les garçons! En goed gezwommen?

JEAN: Parfait, Babette. Wat eten we vandaag?

KOKKIN: Ik heb de traiteur gebeld om wat kreeft en oesters te brengen.

JEAN: Je bent de champagne toch niet vergeten?

KOKKIN: Héla, qu'est-ce que tu pense?

DAME: Klaar voor een wedstrijdje?

Aurora komt op in haar aparte zwemkledij. Ze heeft wierrookstokjes vast.

KOKKIN: Ah, Aurora.

DAME: Wat heb jij nu vast?

AURORA: Wierrookstokjes. Dat brengt geluk.

DAME: Aan u is toch ook een hoek af.

AURORA: *(roept)* JEF!

Jef komt op. Hij heeft een grappige zwemoutfit, zwemvliezen aan en is voorzien van een duikersbril en snorkel.

JEF: Ik ben er, ik ben er!

Iemand klopt op de deur. Iedereen staat stil en kijkt naar de deur.

ALLEN: *(roepen)* OP DE DEUR WORDT NIET GEKLOPT!

EINDE